

Beszámoló a Szekszárd Jazz Quartet 2010. évi munkájáról, 2011. évi terveiről

Az ismert mondás szerint kár a bajokról, problémákról szólni, mert a hallgatót vagy nem érdekli, vagy kifejezetten örül neki. Mégsem kerülhetem meg, hogy az együttes működése közben felmerült gondokról írjak, mert ezek ismerete nélkül akár egy lusta, ingyenélő társaság benyomását is kelthetnénk, pedig erről szó nincs! Csupán fizikai adottságaink koptak meg egy kissé, elszántságban, lélekben ugyanaz a fiatal zenekar vagyunk, mint a 28 évvel ezelőtti (bár átlag életkorban betöltöttük a 67 évet!).

2010-re szóló terveinket csak részben sikerült megvalósítanunk. A darabjaiban régóta érő új CD anyagát elkezdjük felvenni, ebből május 17-re egy bemutató koncertet is terveztünk tartani. A koncert előtt néhány héttel fuvolistánk egyéb irányú megnövekedett feladataira hivatkozva „felmondott”, amit csak ésszel tudtunk elfogadni, érzelmileg nem. (Egy kicsit cserbenhagyásos balesetnek éreztük.) Egy fiatal tanítványának bravúros beugrásával a koncertet meg tudtuk menteni, de a CD felvételek folytatása előtt a beugró szólista tanulmányi okokból Budapestre költözött, így ezen a területen is patthelyzet alakult ki. A fuvolát kihagyva elkezdjük a számokat áthangszerelni, egy bizonyos szintig el is jutottunk.

Késő ősszel 83. évében járó vibrafonosunk (az együttes alapítója) nem kis szomorúságunkra jelezte, hogy egészségi problémái miatt a rendszeres próbákat és az esetleges komolyabb fellépéseket már nem tudja vállalni. Egy szám erejéig még együtt szerepeltünk az Adventnyitó gálán, de úgy tűnik, hogy a jövőben - jó esetben is - csak egy-két számra tud majd beugrani. A szinte lehetetlennek tűnő feladat tehát adott volt: a Quartet a vibrafon 28 éve meghatározó hangzását nem tudja és nem akarja nélkülözni, ezért valakit találnunk kellett, aki hajlandó (és képes) a hangszeren megtanulni játszani. Egyetlen szerencsénk 2010-ben az volt, hogy a többünk által korábról is ismert Rizner József – kiváló zongorista – percek alatt beleszeretett a vibrafonba és igent mondott.

Ahogy a betanító próbák megkezdődtek, jött a hír, hogy év végéig ki kell költözni a Művelődési Házból, mert indul a felújítás. A tájékoztatás szerint a saját kétkézi munkánkkal (alapítványi pénzből) 1998-ban kialakított stúdiót (próbatermet) álmennyezetestől, dobfülkéstől, külön villamos hálózatostól elbontják. Az ígéret szerint a helyén egy korszerű stúdió épül, ahova visszaköltözhetünk, de ezzel kapcsolatban komoly fenntartásaink vannak. Mert: vagy tényleg épül egy stúdió, de akkor azt egyetlen csoport sem használhatja állandó próbateremként, hiszen egy stúdió minden esetben csak külön üzemeltető személyzettel (gazdával) működhet, s akkor a használat megosztása időben és felügyelet, felelősség szempontjából erősen kérdéses. A rendelkezésre álló terület egyébként mérete miatt is alkalmatlan egy korszerű stúdió megépítésére, annak idején a dolgot igazán alaposan megrágva is csak egy dobfülke kialakítására láttunk lehetőséget. Leginkább attól tartunk, hogy a kész állapot megszüntetése után a tervező is csak ugyanazt a megoldást találja, ami a régi volt (marad próbahely, korlátozott hangfelvételi lehetőséggel), de akkor miért kell a meglévőt lebontani? Nem értjük.

Az átmeneti helyen nem kevés munkával sikerült megfelelő környezetet teremtenünk a heti két próbához, de a hangfelvételekről sajnos le kell mondanunk. Folyamatos gyakorlással szeretnénk idén április-májusra koncertképes állapotba kerülni, s az új felállásban bemutatkozni (ha lesz rá lehetőség, akkor Hulin István 70. születésnapjához közeli időpontban – május 30.).

A stúdiót illetően - a kiköltözésről szóló megbeszélésen – elhangzott egy olyan megjegyzés, amire szeretnénk reflektálni: a stúdió nem egy (-két) csoportot szolgált ki (bár tehette volna, hiszen mi építettük, magunknak), amelyik csoport fizikailag befért és kérte, annak szívesen álltunk rendelkezésére. Itt készült el Husek Rezső első és egyetlen CD-je, a Szekszárdi Gitár Kvartett Cd-je, kiszállással a Gárdonyi kórus két CD-je, a Németh Judit-Orbán György féle Babits verslemez, Kis Pál István borverseinek és Csoda című művének hanganyaga, a Német Színház egyik előadásának hanganyaga, Leposa Dezső és Lotz Kata demo anyaga, a KÖT együttes és a JukeBox együttes demo felvételei, a Tücskök két CD-je, valamint a Quartet sok CD-je, stb.

Összefoglalva kijelenthetjük, hogy a 2011-es év immár nem a túlélés, hanem a megújulás jegyében fog telni, s állandóvá vált vendégszólistánk, Kiss László közreműködésével az utóbbi évek szerény megszólalásait valamivel aktívabb korszak követi majd.

Ismételten megköszönjük a város immár több évtizedes támogatását, amit meghálálni csak odaadó további munkával tudunk!

Szekszárd, 2011. január 27.

Béres János
Titkár